

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-27 У 11768/15
Дана 06.12.2017. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Љиљане Максимовић и Зорице Китановић, чланова већа, са судским саветником Татјаном Попара, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца _____ из _____ против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Београд, Булевар краља Александра 15, ради поништаја решења број 07-00-01304/2014-03 од 14.07.2015. године, у предмету пензијском, у нејавној седници већа, одржаној дана 06.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем, поништено је решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у Новом Саду број 03/45/5-226-8526/14-2 од 28.03.2014. године, и предмет враћен на поновни поступак. Наведеним решењем првостепеног органа одбијен је захтев тужиоца за приступ информацијама од јавног значаја.

У тужби, којом је оспорио законитост решења туженог органа, тужилац је навео да је оспореним решењем поништено решење Полицијске управе Нови Сад од 28.03.2014. године, након чега је, у поновном поступку, исти орган донео обавештење број 037-1175/15 од 05.08.2015. године, којим га је известио да је возило рег. ознаке NS349-242/109-65NS у јуну месецу 2009. године било у власништву Привредног друштва “Вишња продукт” д.о.о. из Новог Сада и решење број 037-1175/15-1 од 05.08.2015. године, којим је одбијен део захтева за достављање података о власништву возила рег. ознаке NS190-690 86-38NS и NS219-303 54-80NS. Сматрајући да Полицијска управа Нови Сад, као орган власти доношењем наведених обавештења и

решења није поступила у складу са законом и решењем туженог од 14.07.2015. године предложио је да се преиначи оспорено решење на тај начин што ће се органу јавне власти наложити да у року од три дана тужиоцу, као тражиоцу информације, достави све податке који се односе на регистрована теретна моторна возила рег. ознака NS190-690 86-38NS и NS219-303 54-80NS, из којих ће бити видљиво када их је, ко и на који начин стицао, јер се ради о околностима које су одлучне за откривање налогодавца и лица које је остварило противправну имовинску корист њиховим ангажовањем, што представља претежни интерес у односу на било које друго заштићено добро уставом и законом.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, са предлогом да се тужба одбије као неоснована.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у смислу одредбе чл. 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе чл. 41. ст. 1. наведеног закона, Управни суд је нашао:

-тужба није основана.

Правилно је тужени орган оспореним решењем, без повреда правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, поништио решење првостепеног органа, након што је нашао да је то решење донето уз повреду одредаба чл. 5. ст. 2., 8. ст. 1. и 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и одредбе чл. 125. ст. 1. Закона о општем управном поступку.

Ово стога што је тужилац поднетим захтевом тражио информације о томе ко су власници теретних возила регистарских ознака наведених у захтеву, коју информацију је орган власти ускратио с позивом на одредбе чл. 8. и 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Правилно је тужени нашао да је погрешно првостепени орган када је одбио поднети захтев са позивом на одредбу чл. 8. наведеног закона, због тога што претходно није утврдио све чињенице од значаја за доношење одлуке у овој управној ствари. Наиме, да би првостепени орган ускратио приступ траженим информацијама потребно је да, у смислу одредбе чл. 8. наведеног закона докаже постојање претежног интереса заснованог на Уставу или закону од интереса јавности, као и да би тај претежни интерес био озбиљно повређен уколико би се тражене информације учиниле доступним јавности. Како су захтевом, као информације од јавног значаја, тражени подаци који су подаци о личности у смислу одредбе чл. 3. тач. 1. Закона о заштити података о личности, првостепени орган је био дужан да уколико су у питању физичка лица, као власници теретних возила, утврди да ли су испуњени услови прописани одредбом чл. 14. за ускраћивање приступа

информацијама од јавног значаја, при чему је терет доказивања на органу власти, као првостепеном органу, што није учинио. Ово нарочито са разлога што из захтева произлази да су теретна возила наведена у захтеву власништво Привредног друштва "Кула-транс" из Куле. Код оваквог стања ствари, правилно је тужени применом одредаба чл. 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја одлучио као у диспозитиву оспореног решења, на основу овлашћења прописаног одредбом чл. 232. ст. 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр.33/97 и 31/01, "Службени гласник РС", бр.30/10), тако што је поништио решење првостепеног органа и предмет вратио на поновни поступак, након што је нашао да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган. За своју одлуку тужени је дао довољне и на закону засноване разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Одлучујући о предлогу тужбе да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе чл. 43. ст. 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да нису од утицаја на законитост оспореног решења, јер је тужени орган, правилно поништио ожалбено решење, а тужилац ће имати могућност да, у поновном поступку, заштити своја права и интересе.

Са изнетих разлога, како оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, применом одредбе чл. 40. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), одлучено је као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 06.12.2017. године, III-27 У 11768/15

Записничар
Татјана Попара,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.

JЗ/PP

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

Je

